

[Moses Olsen.]

på den måde tillkendegiver, at jeg stadig er tilhænger af, at denne regering bliver sidende, og for det tredje for at imødegå. . .

Formanden: Jeg henstiller, at man forholder sig nogenlunde rolig i salen.

Moses Olsen: . . . for at imødegå — og måske er det det emotionelt vigtigste i denne sag — visse glædestrålende ansigter rundt omkring i landet, som efter denne afstemning ville samles og sige: dér fik vi ham alligevel skræmt. Det skal de ikke få lov til at sige, og hvis det er vanskeligt for nogen her i salen at se det logisk rigtige i denne beslutning, så kan jeg sige, at den bunder i den udvikling, som også den anden side af salen har været med til at oppejle.

Der har også været diskussion om mandaternes vægt, og jeg vil slutte med at sige, at hvis man i Danmark generelt er utilfreds med, at der findes, skal vi sige fremmedarbejdere her i folketinget, så vil jeg være den første til at være med til at ændre grundloven, således at denne situation ikke opstår igen i fremtiden. Lige siden jeg kom herind, har jeg sagt, at de danske og de grønlandske interesser ikke er sammenfaldende, og hvis man nu efter denne sag har set klarere denne problematik, hvad jeg håber, så vil det måske hjælpe os i de bestræbelser, som vi udfolder netop i disse år for at afgrænse irritationsmomenterne ved at fordele byrderne på en sådan måde, at disse irritationsmomenter begrænses mest muligt.

Men jeg vil også sige til sidst, at når en stor del af den danske befolkning på den måde ved at nedvurdere visse mandater i folketinget selv gør sig til talsmænd for, at den grundlov, man har vedtaget i 1953, er dårlig, forpligter de sig næsten selv til at kræve, at der sker de ændringer, der er nødvendige for at undgå sådanne situationer.

Formanden: Der er for dem, der indtil nu har haft ordet, kun korte bemærkninger tilbage, bortset fra ministrene naturligvis.

(Kort bemærkning).

Guldborg: Jeg bad om ordet for en kort bemærkning til hr. Maigaards indlæg.

Jeg vil gerne begynde med at sige, at efter hr. Moses Olsens indlæg konstaterer jeg — og jeg synes, det er korrekt og logisk, hvad hr. Moses Olsen siger her — at det er flertallet S og SF og deres indbyrdes problemer, det drejer sig om her.

Jeg vender derfor tilbage til at konstatere uenigheden i socialistisk folkeparti, hvis ordførere og samlede gruppe går ind for i dette forlig en 2 pct. afgift på huslejen, der skal gå til staten. Hr. Maigaard siger, at det kan han ikke gå ind for. Flertallet af forliget siger, at det er noget, vi ordner til efteråret. Hr. Maigaard siger: dér møder I mig ved korsvejen. Finansministeren og statsministeren har her fra talerstolen indrømmet og konstateret, at ligningslovsskatteforhøjelsen for egen bolig skal være i sammenhæng med det øvrige, være afbalanceret, og har taget forbehold, hvis det skulle vise sig, den ikke bliver det.

Jeg konstaterer altså, at der er vild uenighed, og jeg gentager derfor, at det er umuligt at fatte, og det bliver svært for befolkningen at forstå, at indkomstskatteforhøjelsen for egen bolig nu gennemføres på det grundlag, der foreligger her i tinget.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen: Min korte bemærkning går på to ting. En til hr. Moses Olsen. Hvis hr. Moses Olsen havde hørt vores debat forleden dag, ville han vide, at det enstemmigt, tror jeg, her i tinget lød, at folk, der er valgt af grønlandske vælgere, naturligvis er valgt med nøjagtig samme ret som folk, der er valgt af vælgere, der bor hernede i landet. Jeg tror, hr. Moses Olsen kan regne med, at vi fuldt ud respekterer hans mandat side om side med alle andre danske, jeg understreger danske, mandater.

Dernæst vil jeg sige, at jeg bliver nødt til at skuffe hr. Poul Schlüter, for jeg er da klar over, at hr. Poul Schlüter nu havde en forventning om, at jeg ville benytte lejligheden til ikke at stemme for lovforslagene. Jeg bliver altså nødt til at bedrøve ham, for jeg står stadig væk fast på det, og jeg står fast på det også til efteråret. Der er jo med hr. Maigaards bemærkninger kommet nye perspektiver, og jeg står stadig væk fast på det, jeg har sagt, også til efteråret.